

SADRŽAJ:

UVOD 2

TEORIJSKI PRISTUP.....2

Agresivnost 2

Direktna i indirektna agresivnost 2

Merenje direktne i indirektna agresivnosti 3

Razvoj i stabilnost agresivnosti 4

Polne razlike u agresivnosti 5

Stavovi i agresivnost 6

Polne i dobne razlike u stavovima prema agresivnosti 9

Važnost ispitivanja stavova prema agresivnosti 9

METODOLOGIJA ..11

Problem istraživanja11

Predmet istraživanja11

Cilj istraživanja 11

Značaj istraživanja11

Zadaci istraživanja12

Hipoteze istraživanja12

Varijable istraživanja12

Tehnike i merni instrumenti13

Uzorak istraživanja13

REZULTATI ..14

Razlike u stavovima prema agresivnosti s obzirom na vrstu stava i

pol učenika ..14

Polne razlike u agresivnom ponašanju ..15

Povezanost stavova prema direktnoj i indirektnoj agresivnosti s

direktnim i indirektnim agresivnim ponašanjem ..16

DISKUSIJA18

ZAKLJUČAK .21

LITERATURA22

UVOD

Agresivnost dece jedno je od najviše istraživanih područja razvojne psihologije tokom poslednjih nekoliko decenija. Uzrok tome nalazimo u činjenici da agresivno ponašanje pridonosi nastanku negativnih socijalnih i akademskih ishoda.

Postoje različite podele agresivnog ponašanja, a u ovom smo se radu oslonili na onu prema načinu izražavanja agresivnosti. Prema toj podeli razlikujemo direktnu (otvorenu) i indirektnu (skrivenu) agresivnost.

Indirektna agresivnost, za razliku od direktne, nema jasno izraženu bihevioralnu komponentu pa se njezinom pojavom javila i potreba za modifikacijom metodologije istraživanja agresivnosti. Budući da je bitna karakteristika indirektna agresivnosti da je ona skriveno ponašanje u kojem agresor nastoji prikriti svoj identitet, neke uobičajene metode merenja agresivnosti više nisu bile adekvatne.

Iako se agresivno ponašanje smatra relativno stabilnim tokom vremena, njegova se bihevioralna manifestacija, kao i učestalost i ozbiljnost menjaju u funkciji dobi.

Brojna savremena istraživanja ukazuju na postojanje polnih razlika u agresivnosti. Prve su razlike uočljive već u predškolskoj dobi, a tokom školske dobi i adolescencije postaju i sve izraženije.

Polne razlike u agresivnosti odraz su zajedničkog delovanja bioloških i socijalnih faktora. Među biološkim

činiocima najznačajniju ulogu imaju muški polni hormoni, no važnost se pridaje i telesnoj snazi, koja dečacima omogućava da u određenim situacijama spremnije reaguju na agresivan način. Iako su socijalno-kognitivni faktori tek neki od brojnih koji oblikuju ponašanje, njihov uticaj ne treba zanemariti. Naime, iz navedenih nalaza možemo zaključiti da postojanje stavova koji podržavaju agresivno ponašanje u odnosu s vršnjacima, može predstavljati opasnost za budući razvoj i ponašanje deteta. Želimo li sprečiti takve negativne ishode, moramo se usmeriti na menjanje agresivnih stavova kod dece primenom različitih preventivnih programa. Cilj je takvih programa razviti kod dece socijalnu svesnost i empatiju ili ih podučiti veštinama prosocijalnog ponašanja i nenasilnog rešavanja sukoba.

Teorijski pristup

Agresivnost

Agresivnost dece jedno je od najviše istraživanih područja razvojne psihologije tokom poslednjih nekoliko decenija. Uzrok tome nalazimo u činjenici da agresivno ponašanje pridonosi nastanku negativnih socijalnih i akademskih ishoda. Agresivna su deca često odbačena od strane svojih vršnjaka te su, kasnije u životu, sklona negativnim oblicima ponašanja (kao što su napuštanje škole i delinkvencija), kao i problemima mentalnog zdravlja. Kako bi se izbegle takve štetne posledice, od izuzetne je važnosti spoznati činioce koji utiču na razvoj agresivnog ponašanja, kao i načine njegove prevencije, odnosno smanjenja.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com